I Allahs, den Nåderikes, den Barmhärtiges namn

Sir Muhammad Zafrullah Khan

Hans Excellens Dr. Sir Muhammad Zafrullah Khan (1893–1985) tillhörde islams Ahmadiyyarörelse. Det var honom förunnat att få uppleva den stora lyckan att personligen träffa och lyssna till Mirza Ghulam Ahmad, den Utlovade Messias, (Guds frid vare med honom). Han räknades till de mest välkända personligheterna i den politiska, diplomatiska och religiösa världen. Tillsammans med Pakistans grundare, Muhammad Ali Jinnah, grundade han den nya staten Pakistan och utsågs av Jinnah till dess förste utrikesminister, ett ämbete som han innehade 1947–1954.

Han studerade juridik vid King's College, London (1911–1914), var professor vid Law College, Lahore (1919–1924). 1926 valdes han till medlem av det Lagstiftande rådet i Punjab. Han deltog 1930, 1931 och 1932 i de rundabordskonferenser som föregick Indiens självständighet. Under 1935–1941 var han med ministerrang medlem i den brittiska vicekonungens exekutiva råd.

Sir Muhammad Zafrullah Khan företrädde 1939 Indien i Nationernas Förbund, föregångaren till FN. Från september 1941 och fram till delningen av den indiska subkontinenten 1947 var han domare i Indiens Hovrätt.

I juli 1947, strax före delningen av Indien, lade han fram muslimernas ståndpunkt beträffande Pakistan och pläderade för en rättvis gränsdragning inför Radcliffes gränskommission.

Från och med december 1947 företrädde Sir Muhammad Zafrullah Khan Pakistan i FN, och under sju år verkade han som Pakistans utrikesminister, dvs fram till sitt inval i Internationella Domstolen i Haag, där han 1955–1961 var vicepresident. Han valdes till talman under FN:s 17:e Generalförsamling. Slutligen valdes han till den Internationella Domstolens president och innehade detta ämbete 1970–1973. Då var han redan 80 år gammal. I juni 1963 öppnade han Mahmud Moskén i Zürich.

Sir Muhammad Zafrullah Khan skrev många böcker i ämnet religion. Han översatte den Heliga Qur'anen till engelska, såväl som flera av den Utlovade Messias, Ahmadiyyarörelsens grundares, verk.

Hans hela liv vigdes åt att tjäna islam och mänskligheten. Han åtnjöt högsta anseende bland regeringschefer och statsöverhuvuden över hela världen. Under sin tid i FN gjorde han sig känd som en förkämpe för frihet för folk som tyngdes av kolonialismen ok. Till sitt sista andetag förblev han en ödmjuk, from människa. Måtte hans själ leva vidare i frid!